

K R I K

Glasilo Osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju,
letnik XXXVII, šolsko leto 2001/2002, številka 1

U V O D N I K

Dragi krikovci !

Veseli nas, da je pred vami nova številka Krika. Potrudili smo se, da se bo za vsakega od vas našla zanimiva tema. Hkrati pa vas vabimo, da v bodoče čimbolj sodelujete z vašimi članki tudi sami. Naj bo vse, kar se zanimivega dogaja na šoli, potepih in izletih, zapisano tudi v naši reviji !

Uredništvo Krika

Krik

Glasilno Osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju, letnik XXXVII, šolsko leto 2001/2002, številka 1

KOLOFON

Uredniški odbor: Danijela Davidović, Tjaša Crnomarković, Ema Javornik, Anita Krivić, Daša Makuc, Tina Pavlova, Maja Penezić, Urška Podobnik, Daša Vervega, 8. a; Anja Torkar, Edita Pašagić, Cirila Zorenč, Petra Nastran, Katja Kastelic, 7. b; Petra Krumpestar, Anja Jakše, Anamarija Marcina, Miha Gorjanc, 6. b; Monika Bitenc, Vesna Borković, Tanja Kondič, Špela Kržan, Urša Rihtaršič, Anita Tukara, 6. č.

Mentorici: Božena Bogataj in Nada Pajntar

Oblikovali: Martin Ambrožič, Dejan Govc, Miha Marolt, 8. c

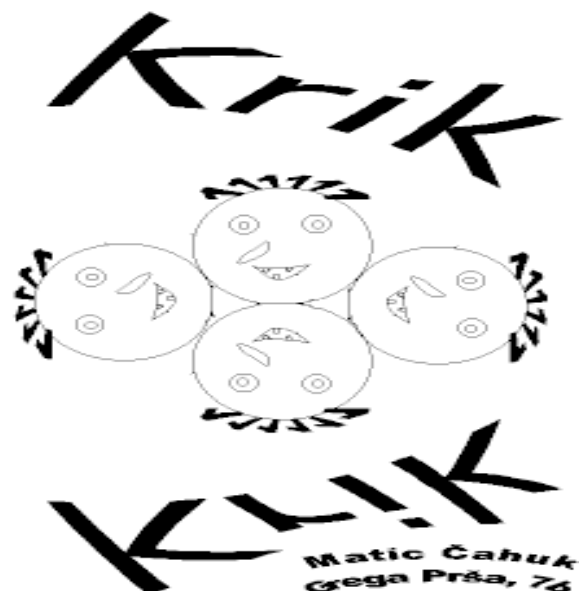
Natisnjeno v 200 izvodih.
Cena: (z DDV) 100 SIT

Internet: <http://www.o-fp.kr.edus.si/krik/krik0102.pdf>
E-mail: krik@o-fp.kr.edus.si

K A Z Z A L O

- UVOD ... str. 2
- KRIKOVE NOVICE ... str. 4
- Obisk na RTV Slovenija
 - Mehanizem radia oziroma kako deluje Radio Slovenija
 - Čudoviti svet orglanja
 - Slana gledališka besedila in spočiti igralci
 - Šola se predstavi
 - Anže Cunk
 - Pustno rajanje
- NAGRADNA KRIŽANKA ... str. 8
- KRIKOV INTERVJU ... str. 9
- Intervju z Jurijem Marussigom
 - Intervju s pradedkom Andrejem Pungarškom
- S KRIKOM NA POT ... str. 12
- Tabor v Marindolu
 - Kolpa
 - Marindol
 - Izlet v sončno Kalifornijo
 - Cirkus Lina Orfei
- KULTURA ... str. 15
- Cankarjevo tekmovanje
 - Če bi bila jaz učiteljica
 - Kadar mačke ni doma, miši plešejo
 - Prijateljstvo premaga vse ovire
- POEZIJA ... str. 16
- Ljubezen
 - Vojna slika
 - V pričakovanju navdiha
 - Rožice pozvanjajo
 - Orion v večnosti
 - Pičlar
 - Prehrambene navade
 - Na severni strani
 - Povest o Špancu
 - Morilski stroj
 - Ovce vesele
 - SMIL
 - Nowość
 - Jesenske
 - Vem
 - Ali veš?
 - Samo
- Ledene rože
 - Moja Ljubezen
 - Ljubim te
 - Harry Potter
 - Ura
 - Definicije
- KRIKČEVE DOGODIVŠČINE ... str. 21
- Zbiralna akcija papirja
- LJUBEZENSKA ZGODBA ... str. 22
- Izpolnjena želja
 - Vonj po morju...
- KRIK V GLEDALIŠČU ... str. 23
- Na drugi strani
- KRIKČEVA KRIMINALKA ... str. 24
- Ni vrtnice brez trnja
- KRIK V KINU ... str. 25
- Glasba mojega srca
 - Anketa
 - Ocena
 - Užaljeni Krikec
- GLASBA ... str. 26
- Intervju z gospodom Bašo, učiteljem glasbe
- RAZVEDRILO ... str. 29

KRIKOVE NOVICE

OBISK NA RTV SLOVENIJA

V soboto, 5. 9. 2001, smo se nekateri novinarji Krika odpravili na RTV Slovenija. Prišli smo malce prezgodaj in se najavili pri vratarju. Kmalu so prišli po nas in nas odpeljali v zgornje prostore, kjer so nas pogostili s sokom. Nato smo vsi napeti kakšne pol ure čakali, potem pa so nas končno poklicali v snemalni studio. Tu nas je trema kmalu zapustila in že smo bili v Sobotni raglji. Voditelj nam je zastavil nekaj splošnih vprašanj, kot so: Katere rubrike imate, koliko let vaš časopis že deluje... Po najboljših močeh smo odgovorili, Kristjan pa je prebral odlomek svoje pesmi Pomoč. Po oddaji smo z dobrimi vtisi odšli nazaj v Kranj.

Edita Pagašič in Cirila Zorenč,
7. b

MEHANIZEM RADIA OZIROMA KAKO DELUJE RADIO SLOVENIJA

Hm, hm, ne no, hja, kapa vem... Hja, to niso ravno najbolj priporočljiva mašila, če prideš na javni medij oziroma v radijsko frekvenco. In ker je bila naša šola povabljen v oddajo Sobotna raglja, smo se nekateri navdušeni novinarji plus mentorica plus ubogi hišnik zbrali že v zgodnjem jutru, da odpotujemo v daljno Ljubljano. V kombiju je celo pot vladala

tišina - tako imenovana priprava na govorni nastop. No, pa smo prispeli. Lepo se je bilo znajti v kolektivu mladih, v trenirke oblečenih študentov in piti sok za preganjanje treme. Opa! Jaz sem se kar v redu vključila v novo okolje. Če se hočete o tem prepričati, me poiščite med glavnim odmorom in posodim vam kaseto, ki jo je moj pridni očka posnel v večer spomin mojega prvega oglašanja prek radijskih valov. Zelo sem mu hvaležna za ta podvig!

Kolikokrat na dan pritisnemo gumb na radijskem sprejemniku? Za tem, kar mi vsak dan poslušamo, se skriva nekaj nervoze, kozarec vode, kup papirjev, človek brez prehlada, velika zelena miza, s stropa viseči mikrofoni in menjavajoči se govorci. Hm, hm, dokaj zanimivo in pestro. Spraševalca oz. radijska novinarja sta se uspela vtakniti v vsak kot naše šole, hotela sta vedeti vse o preteklosti, sedanjosti in prihodnosti našega Krika, naše gledališke skupine Raglje, ki ima po naključju enako ime kot radijska oddaja, v kateri smo gostovali - pa še kaj bi se našlo. Da ne bom utrujala: vse je posneto na že prej omenjeni kaseti, da ne bo šla kakšna pomembna beseda v pozabo.

Čeprav smo mislili, kako nepogrešljivi smo v tisti oddaji, smo le pomagali sestaviti dvajset minut programa. Sedaj pa se zamislite, kaj pomeni dan

za dnevno pripravljati 24-urni program! Ni ravno enostavno.

Daša Vervega, 8.a

ČUDOVITI SVET ORGLANJA

Ljubljana, 12.10.2001

Ta dan smo imeli kulturni dan, posvečen glasbi. Bili smo zelo veseli, ker je pouk potekal malo drugače:

-Učilnico je zamenjala Gallusova dvorana v Cankarjevem domu.

-Učitelja je zamenjal predavatelj, ki je zelo veliko vedel o orglah, nanje pa je tudi znal igrati.

Najbolj smo bili navdušeni, ko je na orgle zaigral učenec naše šole Marko Kern. Tudi Avseniki na orglah zvenijo zelo dobro.

Anja Jakše in Petra Krumpeštar,
6. b

SLANA GLEDALIŠKA BESEDILA IN SPOČITI IGRALCI

Bogve zakaj so naša besedila kar naenkrat slana? Da se ne boste mučili z ugibanjem: člani šolske gledališke skupine Raglje smo se skupaj z mentoricami za štiri dni odpravili na gledališke priprave v Piran. Se sliši lepo? Spakirali

KRIKOVE NOVICE

smo torej kufre, mobitele (ki so v nadaljevanju piranske pravljice dobili noge oziroma bili ukradeni), na metre blaga, škarje, nože, lepila, barve... Nato pa na vlak in "via Koper"!

Takoj po tem, ko smo zaužili naš prvi obrok v luksuznem hotelu s pogledom na morje in mišičaste kopalce, ki so čofotali v prijetno toplem poznooktobrskem morju (ne jemljite vsega smrtno resno - razen hrane!), smo se lotili dela. Razdelili smo se v likovno skupino,

ki je delala sceno in kostume, plesno skupino, ki je v posebni sobi vadila svojo točko

in seveda gledališko skupinico, v kateri smo se dokaj uspešno prebijali skozi tekst. Kot pravi igralci smo "gurali" besedilo levo in desno, naprej in nazaj, pa še enkrat od začetka...

Prvi večer smo medse uradno sprejeli nove Ragljice. Mogoče je bil sprejem malce krut in šokanten, ampak dobro se je bilo zabavati na tuj račun.

Čas je bil za spanje. Utrujeni igralci samo še odstranimo make-up in se stuširamo. A to je bil precej račun brez krčmarja. Za tolikanj zaželeno tuširanje smo imeli na voljo samo dve opciji: KROP ALI LED. Svoje okostje plus kožo plus nekaj malega mišic sem raje namakala v led varianti. Vem, da se sliši čudno, a nihče ni bil dolgo v kopalnici in tako sploh ni

bilo vrst in čakanja. Always look on the bright side of life!

Drugi dan: vaje, vaje, vaje na tak in drugačen način, sprehod v večernih urah, srečanje z našo pomočnico ravnatelja in nato STILSKI IZZIV v naši izvedbi. Lahko bi rekli, da so bile to bolj priprave na pust, ampak to je že z l o b n o

natolcevanje. Spet en, dva, tri - v postelji smo mi! Pa je bilo drugega dneva konec.

Tretji dan (glej drugi dan), po kosilu pa "prijetno srečanje" s tatovi mobilnih

telefonov. Pa seveda policija, nezadovoljstvo lastnika penziona, slaba volja, jeza, popolna nedelavnost in zabušavanje do večera. Nismo vedeli, ali naj bedimo ali naj poskušamo zaspati. Upravičeno smo bili v dvomu, saj so nas ravno tisti večer obiskali delavci, ker jih je baje zelo skrbelo, da nas ne zebe in so nam prišli prižgat centralno kurjavo. Zadnji dan smo celotno predstavo speljali do konca. Neverjetno, prvič sem videla režiserko gospo Šuštar jokati od zadovoljstva - ali pa morda zato, ker jo je tako ganila naša igra. Hm, kaj pa vem.

Domov smo se odpravili z manj prtljage, saj so manjkali mobiteli in denar. Doma so nas, ali pa nas raje niso, počakali starši nekoč v

prihodnosti uspešnih in slavnih igralcev. Recimo, da sem bila edina, ki so se njeni starši ravno

ob 18.10 mudili v Velenju in niso pravočasno prišli po svojo hčerko. Kako grdo od njih! Nadaljnje ure sem preždel pri sosedih in kot da ne bi bila

nič lačna in željna domače kopalnice, mirno čakala na svoje predrage najdražje.

Ja, nekateri imamo pač srečo, nekaterim je dano, da njihovi domači zelo spodbujajo njihov talent! Ups ...

Daša Vervega, 8. a

ŠOLA SE PREDSTAVI

Sreda, 6. februarja 2002

Na ta dan smo učenci in učitelji naše šole predstavili svoje delo in različne interesne dejavnosti. Največ obiskovalcev je bilo v učilnici biologije, ko so osmi razredi predstavili seminarske naloge o planinskem svetu, Marko Kern pa je vse to še popestril z igranjem na harmoniko.

V učilnici zemljepisa so bili razstavljeni predmeti naših dedkov in babic. Kaj vse smo učenci in učitelji našli doma: stare slike, znamke, star denar, kolovrat...

V sosednji učilnici so imeli

KRIKOVE NOVICE

obiskovalci priložnost obdelovati les.

Zelo veliko obiskovalcev si je ogledalo angleški show v večnamenski dvorani.

V učilnici slovenskega jezika so obiskovalci reševali nagradno križanko, ogledali pa so si lahko tudi kostume z lanskoletne predstave Kje si, Uršika zala.

Za en dan je bilo kar preveč vsega. Toda bilo nam je zelo všeč.

Katja Kastelic, Anja Torkar, Petra Nastran, 7. b

ANŽE CUNK

Anže je učenec šestega razreda in se ukvarja s precej nenavadnim hobijem; zbira namreč podpise znanih slovenskih umetnikov, predvsem književnikov. Da bi še kdo, razen nas sošolcev, vedel za to Anžetovo zbiralno strast, smo ga poprosili za nekaj odgovorov.

Zakaj si se odločil za zbiranje podpisov pisateljev in ne, na primer, športnikov?

Najprej sem začel prebirati različne knjige; svetovala mi jih je mami. Potem me je zanimalo, kdo so ljudje, ki so jih napisali. Podatke o avtorjih sem začel iskati na različnih krajih; v revijah, časopisih, knjigah... Članke iz revij in časopisov sem izrezal in nalepil v poseben zvezek. Če je bil pisatelj mrtev, je bilo to vse. Če

je bil pa še živ... Domislil sem se, da bi mu lahko pisal.

Kako se dokoplješ do naslova?

N a j p r e j poiščem zeleni naslov v telefonskem imeniku in potem pokličem po telefonu. Predstavim se in

povem, da me zanimajo pesniki in pisatelji in njihova dela ter da zbiram podpise. Običajno me

vprašajo za moj naslov in če sem že prebral kakšno njihovo knjigo. Nekateri pa želijo, da jim prej pišem. Najbrž se hočejo tako prepričati, da se ne zafrikavam.

Ali ti umetniki zmeraj odpišejo?

Kakor kdaj. Večinoma da. Od nekaterih pa še zmeraj čakam odgovor.

Ali si zelo razočaran, če se ne odzovejo?

Ne preveč, saj se tudi meni včasih ne ljubi kakšne stvari napisati. Pisem pa sploh ne.

Čigavega sporočila oziroma podpisa si bil najbolj vesel?

Od Nika Grafenauerja, ker sem najdlje čakal na njegov odgovor in ker sem za dolgo čakanje dobil njegovo knjigo Stara Ljubljana. Obljubil pa mi je tudi, da mi bo

poslal svoje nove uganke.

Če zbiraš podpise pisateljev in pesnikov, ali si potem tudi zagret bralec njihovih del?

Po pravici povedano, ne preveč. Bolj me zanimajo njihovi

KRIKOVE NOVICE

življenjepisi.

Kam shranjuješ vse tisto, kar ti pošljejo posamezni avtorji?

Imam posebno omarico, v kateri so pisma, fotografije in knjige tistih, ki so mi doslej odpisali.

Od svojih dopisovalcev verjetno ne dobiš samo podpisa, ampak mogoče tudi kakšno misel, posvetilo ... Kaj ti napišejo?

Zelo različno: od lepih pozdravov do voščil ali pa samo klasično posvetilo.

Ali misliš tudi sam postati pesnik ali pisatelj?

Mislím, da ne. To pa zato, ker pesmi in spisov ne pišem preveč rad. Mogoče zato ne, ker jih je treba, ker je to obvezno. Ampak nikoli se ne ve...

Vprašanja je setavila Tanja Kondič, spraševala pa Špela Kržan, obe iz 6. č

PUSTNO RAJANJE

Pustni torek, 12. 2. 2002

Na naši šoli je bilo na ta dan pravo pustno rajanje. Udeležili so se ga učenci razredne in predmetne stopnje. Sodelovali so skoraj vsi razredi. Pred pričetkom pustnega karnevala so v naš razred prišle krave s harmonikarjem Maretom. Prepoznali smo učiteljice razredne stopnje. Bile so odlične! Toda to še ni vse. Na rajanje, ki se je nadaljevalo v telovadnici, je pastir prignal še eno čredo. In glej čudo! Te krave so dajale mleko kar v tetrapaku in čokolado Milka. Pastir je "podkupil" komisijo z

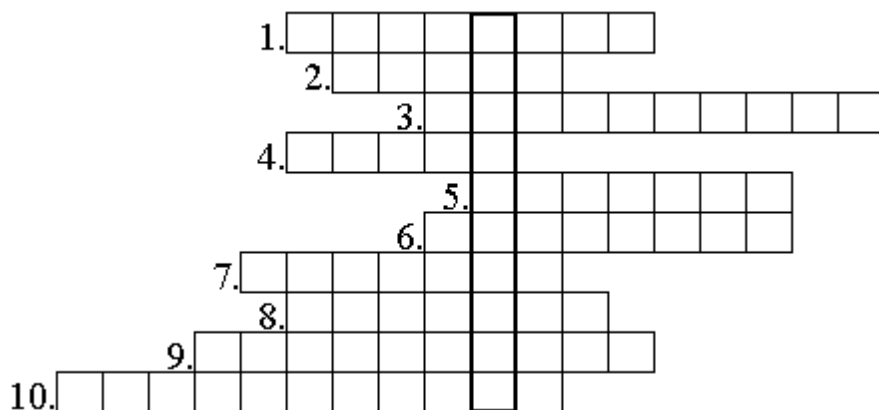
matematike. Tudi pust je bil v znamenju številke. Sova iz 5. a je učila svoje številke, kako se morajo postaviti, da pridejo do pravilnega rezultata. Padali so tudi "cveki". Kakšna mora je lahko matematika, so uprizorili učenci 6. č razreda. Bolje je sanjati o zapeljivih dekletih. Ta dan je bil zelo zabaven. Na razredni stopnji so nagrado dobili vsi razredi - bonbone. Na predmetni stopnji pa so podelili tri torte: največjo je dobil 7. b, srednjo 6. č in najmanjšo 5. a.

mlekom in dobili so prvo nagrado. Naša ekipa je ugotovila, da so v komisiji tudi krave. Naš pustni karneval je obiskal pravi Osama Bin Laden. Ko je namesto brzostrelke potegnil harmoniko in nanjo zaigral, smo ga prepoznali. Šola ne bi bila šola, če ne bi bilo

Ana Jakše, Anamarija Marcina in Miha Gorjanc, 6. b

NAGRADNA KRIŽANKA

1. Ime pisateljice Brenkove.
2. Junak Kajetana Koviča (Piki ...)
3. Kaj je po poklicu Dane Zajc (pomisli na knjige)?
4. Ime igralca in pisatelja Bibiča.
5. Kaj je Neža Maurer?
6. Naš učitelj, sicer tudi pesnik in pisatelj, Jurij ...
7. Rojstni kraj Cirila Zlobca (prvi del besede **ponikalnica** in druga plovica besede sove).
8. Ime pesnika in pisatelja Rudolfa.
9. Lisjak v stripih Mikija Mustra.
10. Kdo naj sede v pesmi Nika Grafenauerja ?

Na označenih poljih, brano navpično, dobiš ime in priimek pesnika na sliki.

KRIKOV INTERVJU

INTERVJU Z JURIJEM MARUSSIGOM

Intervjuvali smo novega učitelja tehnične vzgoje Jurija Marussiga, ki se nam je pridružil to šolsko leto. Ne samo da uči tehniko, ampak je tudi pesnik in piše celo roman.

OSEBNA IZKAZNICA:

ROJSTNI DAN: 2. MAJ

HOROSKOP: BIK

NAJ HRANA: RIŽOTA Z MORSKIMI SADEŽI

NAJ PIJAČA: REFOŠK

NAJ FILM: CVETJE V JESENI

NAJ PESEM: MORJE (JAN PLESTENJAK)

NAJ IGRALEC/KA: MILA KAČIČ, POLDE BIBIČ

PEVEC/KA: JAN PLESTENJAK

Krik: Kateri je bil vaš najljubši predmet v šoli?

G. Marussig: Moj najljubši predmet je bila slovenščina, najljubša učiteljica pa profesorica za slovenščino.

Krik: Kaj ste hoteli postati kot otrok in kakšne so bile želje vaših staršev?

G. Marussig: Že kot otrok sem hotel postati učitelj, moji starši pa so hoteli, da postanem inženir, arhitekt... oziroma so želeli, da bi imel veliko denarja.

Krik: Koliko časa že poučujete tehniko?

G. Marussig: Tehniko poučujem že 11 let.

Krik: Zakaj ste postali ravno učitelj tehnike?

G. Marussig: Učitelj tehnike sem postal zato, ker mi je tehnika všeč.

Krik: Kako se počutite v novi službi?

G. Marussig: Dobro. Zelo dobro.

Krik: Ali ste se novih učencev že navadili?

G. Marussig: Sem. Zakaj se jih ne bi, saj poučujem že 11 let.

Krik: Kaj se vam zdi pri tem poklicu zanimivo in česa ne marate?

G. Marussig: Zanimivo je ustrvati, kaj delati. Kaj ne maram? Hm! Vse

maram, tukaj mi je vse všeč, ker na taki sproščeni in prijetni šoli še nisem učil.

Krik: Ali ste pri ocenjevanju strogi?

G. Marussig: Mislim, da ne.

Krik: Kam ste hodili v OŠ in česa se najbolj spominjate iz šolskih dni?

G. Marussig: Hodil sem v OŠ Bičevje v Ljubljani, kjer sem kasneje tudi poučeval. Najbolj se spominjam končnih izletov.

Krik: Kaj ste delali, preden ste prišli na našo šolo?

G. Marussig: Poučeval sem na drugih šolah.

Krik: S katerim športom se ukvarjate?

G. Marussig: Zelo rad tečem.

Krik: Znete kuhati?

G. Marussig: Da.

Krik: Vaša specialiteta pa je...?

G. Marussig: To so slaščice – torte.

Krik: Kaj je vaša življenjska želja?

G. Marussig: Pisati in izdati poleg teh treh zbirk še vsaj kakih pet šest pesniških zbirk in dva romana.

Krik: Ali se velikokrat oblečete elegantno?

G. Marussig: Ne prevečkrat.

Krik: Kaj vam gre pri ženskah najbolj na živce?

G. Marussig: Pri ženskah mi gre najbolj na živce njihovo dokazovanje oblasti.

Krik: Kako bi opisali sami sebe?

G. Marussig: Umetnik z neskončno neuresničenimi željami.

Krik: Kaj vas spravi v dobro voljo?

G. Marussig: Dopoldanska misel na popoldanski sprehod po Piranu.

Krik: Mislili sva, kako vas lahko učenci spravijo v dobro voljo.

G. Marussig: Tudi vi morate biti dobre volje.

Krik: S katero učiteljico se najbolj razumete?

G. Marussig: Mislim, da se kar z vsemi dobro.

KRIKOV INTERVJU

Krik: Ali ste poročeni?

G. Marussig: Da.

Krik: Kako vam je všeč zakonsko življenje?

G. Marussig: Nič mi ne manjka.

Krik: Kaj delate v prostem času?

G. Marussig: Pišem, ustvarjam, vrtnarim... Zelo rad se ukvarjam z rožami.

Krik: Ali imate doma vrt oziroma rastlinjak?

G. Marussig: Da, imam 3000 m².

Krik: Katero zvrst glasbe poslušate?

G. Marussig: Glede na to, da pišem narodno zabavno glasbo, mi gre ta zelo v ušesa. Ne vsa. Pri pesmi je važno, da ima glavo in rep.

Krik: Ali imate radi živali?

G. Marussig: Da. Najbolj mi je pri srcu konj. Gotovo zato, ker moja hči jaha.

Krik: Ali imate kakšno domačo žival?

G. Marussig: Zaenkrat še ne, gotovo pa kasneje psa.

Intervjuvali sva Katja Kastelic in Anja Torkar, 7. b

INTERVJU S PRADEDKOM ANDREJEM PUNGARŠKOM

Intervjuvala sem svojega pradedka, ki je v 94. letu. Je v zelo dobri formi, še vedno vozi avto in je za šalo in pogovor zelo dober. Želim vam zabavno branje.

OSEBNA IZKAZNICA:

Ime: Andrej

Priimek: Pungaršek

Datum rojstva: 28. 11. 1908

Naj reči: vse lepe reči

Naj barva: modra

Naj pesem: Zakrivljeno palico v roki

Naj film: Beli jorgovan, Cvetje v jeseni, Kekec

Naj avto: fiat

Če bi imel jaz komando čez avtomobile, bi jih bilo veliko manj, bili bi dobri, trdni, ne bi imeli več kot dve lučki spredaj in eno zadaj in signalne – smerokaze. Takšnih avtomobilov, ki pa imajo po 40, 50 lučk, pa ne "obrajtam".

Naj žival: konj, kokoš, ovca

Imam 6 putk, ki jih imam rad, ker mi jajčka nesejo.

Naj hrana: repa, zelje, črni kruh

Naj pijača: žgane pijače, vino

Naj knjiga: Ovčar Marko, Trop brez zvoncev

Naj šport: "kramp pa lupata"

Naj letni čas: pomlad, jesen

Naj del dneva: cel dan (Izkoristim ga od vida do vida.)

Krik: Zakaj ste še vedno v tako dobri formi?

Pradedek: Jaz mislim, da zato, ker sem solidno živel, delal zelo veliko, jedel pa slabo. Če človek veliko je in malo dela, mu organizem zaostane; če pa bolj malo je, pa veliko dela, pa je organizem

bolj zdrav.

Krik: Ali se radi spominjate otroških dni?

Pradedek: V otroških letih je bilo tako, da smo imeli doma ata pa mamo. Imel sem jih zelo rad. Živel smo na kmetih, kadar smo bili pa "žleht", smo jih pa po zadnji plati dobili s tanko šibo in je zelo peklo.

Krik: Koliko otrok imate in koliko so stari?

Pradedek: Moji otroci so stari od 56 – 59 let. Imam štiri hčerke, ki so zelo pridne, zelo skrbijo zame, tako da sem zelo zadovoljen. Zame skrbijo, odkar mi je umrla žena in sem skoraj tako zadovoljen kot takrat, ko je bila žena še pri meni.

Krik: Koliko vas je bilo v družini?

Pradedek: V družini nas je bilo devet, ata pa mama pa sedem otrok.

Krik: Ali je še kdo živ?

Pradedek: Živimo še trije: moj brat, moja sestra in jaz. Drugi so že vsi pomrli.

Krik: Ali ste bili med brati in sestrami najstarejši?

Pradedek: Ne, bil sem četrti po vrsti.

Krik: Koliko so bili stari vaši starši, ko so umrli?

Pradedek: Mama je bila stara 42, ata pa 63 let.

Krik: Kje ste bili zaposleni?

KRIKOV INTERVJU

Pradetek: Živel sem na deželi, imeli smo majhno kmetijo. Ko sem bil star 14 let, sem odšel od hiše, po svetu. V tovarni sem delal do leta 1975.

Krik: Koliko časa ste v pokoju?

Pradetek: V pokoju sem že 27 let.

Krik: Kako je bilo v vaših časih v šoli?

Pradetek: V šoli je bilo pa tako, da si moral ubogati učitelje, če ne, si bil zelo kaznovan, tepen.

Krik: V katere šole ste hodili?

Pradetek: Hodil sem nekaj v osnovno šolo, potem sem hodil še v obrtno šolo od približno leta 1916 naprej. Osnovne šole je bilo bolj malo, ker je bila takrat svetovna vojna. Ali je bil učitelj ali pa ga sploh ni bilo, tako da smo zelo slabo v šolo hodili.

Krik: Kaj se vam je o šoli najbolj vtisnilo v spomin?

Pradetek: Najbolj se mi je vtisnilo v spomin, da smo bili zelo slabi učenci.

Krik: Kateri je bil vaš najljubši predmet?

Pradetek: Moj najljubši predmet je bila slovenščina, zato ker sem zelo rad poslušal, ker je učiteljica tako lepo pripovedovala.

Krik: Nam lahko opišete vaš razred?

Pradetek: Naš šolski dom je imel klopi. Ogrevala nas je velika peč. Bilo je bolj starodavno, saj je bilo to vsaj 80 let nazaj.

Krik: Ali so bili učitelji strogi?

Pradetek: Učitelji so bili nekateri strogi, včasih dobri, včasih pa kar predobri.

Krik: Kakšne potrebščine ste nosili v šolo?

Pradetek: V šolo smo nosili tablice in škatlo. Notri pa sem imel pero in krede. Zvezkov smo imeli pa bolj malo, en ali dva zvezka.

Krik: Koliko ste bili stari, ko se je začela svetovna vojna?

Pradetek: Ko se je začela prva, pet let, ko se je začela druga, pa sem bil star 32 let.

Krik: Kaj se je dogajalo med vojno?

Pradetek: Med vojno je bilo zelo zanimivo. 1941. leta sem šel 10. marca v vojsko, bil sem mobiliziran. Šel sem v Zagreb, iz Zagreba v Dervento, iz Dervente v Dobojo, iz Doboja na Visoko. Na Visokem pa smo rekli, da se bomo šli partizane, da bomo tri tedne v hribih, potem pa bomo šli nazaj. Iz tega ni bilo nič. Nemci so nas že prej pregnali in nismo šli v partizane. Šli smo iz Sarajeva do Zagreba in bil sem osem dni ujetnik v naši Jugoslaviji. Potem smo odšli s transportom in na poti sem ušel in kako sem ušel, pa še danes ne vem. Domov sem prišel junija... V jeseni 1941. sem se poročil in počasi so prišli že otroci. Tako sem šel v zakon, v partizane pa nisem šel. Bili smo kar srečna družina, razen revščine in vojne.

Krik: Kako preživljate dneve in s čim se ukvarjate?

Pradetek: Imam dober dohodek. Živim

v hiši. Na stara leta imam veliko časa. Pridejo moje hčerke in mi krajšajo čas, mi perejo, likajo... Nekaj pa sam naredim, ker sem pokreten.

Krik: Koliko časa že vozite avto?

Pradetek: Avto vozim že 42 let.

Krik: Kateri avto imate?

Pradetek: Imam favorita iz leta 1994.

Krik: Ali kadite?

Pradetek: Ja. Kadil sem, pa sem nehal pri 54 letih. Zdaj pa ne bi prižgal cigarete, ker mi smrdi.

Krik: Kakšne sladkarije so bile takrat?

Pradetek: Ko sem bil star 10 – 12 let, smo kupovali "štok cuker", sekali so ga in ga dali na vago, in "kangl cuker", ki je bil prekuhan. "Štok cuker" je bil zelo bel, "kangl cukr" pa je bil bolj temen.

Krik: Kaj je za vas zdrava hrana?

Pradetek: Zame je zdrava hrana repa, zelje, krompir, ričet, solata, zelenjava, jajca, črni kruh, piškoti...

Krik: Sporočilo za Krik. Kaj bi sporočili, povedali učencem, starim od 11 – 15 let?

Pradetek: Ubogajte očeta in mater, pridno se učite, saj kdor se mlad uči, na starost lahko živi. Kdor špara, ga v starosti beda ne tare. Kar pa se tiče hrane, pa ne preveč sladkarij, ne umetnih stvari, mamila vas bodo ubila.

Anja Jakše, 6. b

S KRIKOM NA POT

TABOR V MARINDOLU

Četrtek, 27. 9. 2001

V četrtek smo se ob 7.00 zjutraj odpeljali izpred šole v Marindol. Ob 11.00 smo prispeli v Pusti Gradec, kjer smo si ogledali Lahinjski park. Ga. Ana, ki je tu domačinka, nam je pripovedovala o tem parku. V parku smo videli cerkev, reko Lahinjo, mlin, žago... Ko smo si ta park ogledali, smo se odpravili proti samotni hiši tabornikov v Marindolu. Ko smo prišli tja, smo odložili potovalke pod balkon hiše, nato pa se odpravili v zbor pred hišo. Taborniki so nas lepo pozdravili in se predstavili. Ime jim je bilo Petra, Polona in Nejc.

Po kosilu smo odšli v sobe. Punce 6. b in 6. c smo bile skupaj v sobi. Ker smo imele majhno sobo, je nastopila prostorska stiska. Po kosilu smo se peš podali na pot proti Žuničnem pogledat Šokčev dvor. Hiša je bila zelo lepa.

Zvečer smo pripravili izbor misice in mistra Marindola. Komisija je imela zelo naporno delo. Pri puncah so odločali listki, ki so jih misice vlekle. Listek, ki je imel črno piko, je zmagal in ta listek je dobila Sandra iz 6. b razreda. Tudi pri fantih je bilo težko. Fantje niso vlekli listkov, ampak so se še enkrat sprehodili po odru. Pri fantih je bila sreča namenjena Milanu iz 6. c razredu.

Prireditev se je končala ob 22.00 in nato smo se vsi skupaj odpravili spat. Toda nekateri nismo bili zaspani, zato smo klepetali. Nekateri so tudi "smučali" in stali na hodniku kar dve uri. Tako smo bili pokonci kar do 4.00 zjutraj.

Petra Krumpestar, 6. b

Petek, 28. 9. 2001

Zjutraj smo vstali nenaspani in odšli na jutranjo telovadbo. Ob 9.00 nas je obiskala ga. Cvitkovič in nam

pokazala, kako se izdelujejo pisanice, nato smo poskusili še sami. Uspelo nam je zelo dobro. Po kosilu smo odšli peš v Adlešiče. Bilo je kar naporno. Ko smo prispeli, smo si ogledali lanena platna, pisanice in izvedeli, da sta gospa in gospod Cvitkovič dobila

kar 26 priznanj. Ko smo šli nazaj, smo bili tudi zelo utrujeni. Doma smo pojedli večerjo in zakurili ogenj ter ob njem peli. Prišle so tudi belokranjske narodne noše. Naučili smo se nekaj plesov. Bilo je čudovito. Ta večer je bilo spanje trdno, saj smo spali kot angelčki.

Anja Jakše, 6. b

Sobota, 29. 9. 2001

Zjutraj nas je čakalo mrzlo jutro. Pri jutranji telovadbi so imeli še dodatne kroge teka tisti, ki so bili ponoči nemirni. Po zajtrku se je 6. c odpravil na raftanje, 6. b pa je počakal, medtem pa smo nabirali vejice za ogenj. Po dolgotrajnem čakanju smo se le tudi mi odpravili proti reki Kolpi. Pri reki smo počakali 6. c, da nam je oddal jopiče in čelade. Na vodni gladini sta nas čakala dva čolna, v katera smo se vkricali kar se da hitro. Raftanje je bilo zelo prijetno. Prečkali smo tudi tri brzice, ki so bile kar dovolj hitre. Ko smo priraftali do konca, so nas še posneli, nato pa nas je kombi

odpeljal proti domu.

V domu smo se preoblekli, nato pa hitro odšli k ognju, kjer smo pekli taborniški kruh. Kruh je bil zelo dober. Po večerji

smo se odpravili obleč za disko, ki je bil na sporedu zvečer. Disko je bil zelo dober.

Zadnja noč je bila še hujša kot pa prva. Punce iz 6. c so vzele pasto in odšle namazat fante iz sosednjih sob. Ko so se fantje zbudili, so bili vsi jezni in tako besni, da so se odpravili mazat nazaj. Toda ni jim uspelo, saj smo bile vse punce zbudene dolgo v noč.

Petra Krumpestar, 6. b

KOLPA

Kolpa, mrzla, bistra,
med bregovi hiti,
kje ste, navihanci,
zajadrajte vsi!

S KRIKOM NA POT

Družina vesela
na Kolpo se poda,
gremo na valove njene,
naj se z nami poigra.

Neusmiljena reka
nosi nas sem ter tja,
mi pa svoja vesla
držimo, kar se da.

Kolpa hitra veselo nas vrti,
voda mrzla nežno nas hladi.
Naš nasmeh v vrisk se spremeni,
o, Kolpa bistra, čudovita si!

Vesna Borković, 6. č

MARINDOL

V nedeljo smo na tabor šli
in kmalu v Marindol prišli.

Smo skakali in vreščali,
od veselja kovčke v zrak metali.

Štiri dni je trajalo,
prelepo, da konec bi bilo.

A je v sredo se končalo,
kljub cepetanju in jokanju.

Ko pa bili smo spet doma,
spoznali smo, da ni lepšega.

Topel domek, juhica –
in srečna je družinica.

Igor Fačeti, 6. č

Izlet v sončno Kalifornijo

V začetku januarja smo se mami,
sestra, moja najboljša prijateljica,
njena mami in jaz odpravile na izlet v
Kalifornijo.

V Ameriko
smo šle,
ker je imela
moja mami
tam
znanstveno
konferenco,
nas pa je
vzela s
seboj, ker
je te kraje
že poznala
od prej in
so se ji
zdeli zelo

lepi. Želela je, da jih tudi mi vidimo.
Potovanja smo se zelo veselile in se
nanj dolgo pripravljale. Najprej smo
letele z brniškega letališča v Pariz,
potem pa...

Iz Pariza do Kalifornije nas je čakala

dolga, 11-urna
vožnja z letalom.

Malo me je skrbelo,
kako bo na letalu,
vendar smo srečno
pristali v Los
Angelesu še isti dan
v petek. Iz letališča
LAX smo se
odpeljale na
železniško postajo in
nato z vlakom v San

Diego. Prijazen taksist nas je odpeljal
v hotel, kjer smo zelo utrujene hitro
zaspale.

V soboto smo si po ameriškem
zajtrku ogledale najbolj znamenite
točke San Diega: staro mehiško
mesto (Old town); Downtown z
visokimi nebotičniki in velikim
nakupovalnim centrom (Horton
Plaza); peščeno plažo Coronado s

slavnim hotelom, katerega obiskujejo
le znane osebe; staro pristaniško
mesto (Seaport Village); velik park
Balboa z mnogimi vrtovi, starimi
španskimi zgradbami (muzeji in
galerije) in stolpom, ki ob 12.00 igra
pesmi iz starih filmov.

Blizu parka je svetovno znan živalski
vrt, v katerem je 850 različnih vrst živali,

zato smo
si ga
d o b r o
ogledale
v
nedeljo.
V
živalskem
vrtu smo
bile cel
dan in je
bilo zelo
naporno,
vendar
s m o

videle toliko lepih in zanimivih živali in
rastlin, da smo pozabile na utrujenost.
Ta živalski vrt je posebej znan po vzreji
pand. Sedaj so imeli ravno mladiča,
starega 3 leta, ki se pripravlja na odhod
na Kitajsko.

V ponedeljek
d o p o l d a n
smo se v
pristanišču
vkrcale na
turistično
ladjo za
ogled kitov v
oceanu. Sivi
kiti namreč v
tem času
potujejo v
Kalifornijski

zaliv na parjenje. Z našim izletom smo
imeli srečo, saj smo videle kar tri
ogromne kite, ki so se zelo približali
ladji. Našo ladjo so med plovbo
spremljali črno-beli delfini, na bojah
blizu pristanišča pa so se sončili
zamaščeni tjujni in morski levi. Izlet je
bi res pravo doživetje. Z ladje pa smo
lahko videle tudi eno največjih

S KRIKOM NA POT

ameriških mornariških baz, predvsem ogromne letalonosilke, helikopterje, podmornice in bojne ladje.

Popoldan smo nadaljevale z ogledom morskih živali v akvariju (Sea World). To je tudi svetovno znan akvarij, v katerem so številne morske živali: orke, delfini, pingvini, morski psi, vidre, želve, polarni medvedi itd.

Tukaj mi je bila najbolj všeč predstava z orkami, ki so s svojimi trenerji izvajale razne trike. Letos se je v akvariju rodila orka in med našim obiskom je bila stara le tri mesece. V akvariju smo hranile in božale delfine, ki pa so bili kar požrešni. Do takrat nisem vedela, da so delfini topli in gumijasti na dotik. Akvarij nas je zelo navdušil, tako da smo ga obiskale še enkrat.

V torek smo odšle z avtobusom približno 60 km iz San Diega v safari park, kjer smo veliko hodile in kdaj pa kdaj opazile kakšno žival.

Zelo blizu San Diega je meja z Mehiko in v sredo smo odšle v mesto Tijuana. Mesto in življenje v njem je pravo nasprotje Kaliforniji. San Diego je mirno, čisto in urejeno mesto, v Tijuani pa je bilo živahno, umazano in polno revščine. Majhne deklice te naenkrat obkrožijo in ti želijo prodati ročno narejene verižice in zapestnice za en dolar, ulični prodajalci pa ponujajo razno srebrnino in druge okraske, in to precej vsiljivo. Zelo zanimiv je mejni prehod, preko katerega menda pretihotapijo največ mamil. Pri vstopu v Mehiko ni bilo nobene mejne kontrole, nazaj za vstop v ZDA pa je bil zelo natančen pregled.

V četrtek smo z avtom odpotovale proti Los Angelesu. Avtocesta je bila zelo

prometna, vendar so vozniki upoštevali vsa cestna pravila, tako da smo varno potovale. Na poti smo se ustavile v Disneylandu. Pri vходу smo

opazile, da so obiskovalci predvsem majhni otroci, zato smo se raje odpravile v bližnji zabaviščni park. California Adventure je bil majhno razočaranje v primerjavi z Gardalandom. Pozno zvečer

smo prispele v Los Angeles, kjer smo imele hotel zelo blizu Hollywooda.

Petek je bil namenjen ogledu najznamenitejših predelov LA. Hollywood Bulevar je glavna ulica Hollywooda, kjer so v pločnike vgrajene zvezde z imeni slavnih igralcev, pred obnovljenim japonskim gledališčem pa so pravi odtisi rok in nog znanih igralcev in pevcev. Filmski studio so razpršeni naokoli, žal pa nam ni uspel ogled snemanja TV nadaljevanke, čeprav smo že prestale rentgensko kontrolo v studiu Paramount. Seveda smo se slikale z znanim napisom Hollywood v ozadju, drugače pa so tu le ulice, hiše, gledališča in kinodvorane. Pot nas je nato vodila na Beverly Hills, kjer smo se zapeljale skozi predel z razkošnimi stanovanjskimi hišami, nato pa smo se sprehodile po znani ulici Rodeo Drive. Menda so na tej ulici najdražje trgovine, v katerih nakupujejo zvezdniki. Čas je bil za kosilo in odpravile smo se na obalo Santa Monica. Na tej obali snemajo znano Obalno stražo. Obala je zelo dolga, peščena, z znanimi stražnimi stolpi. Na kosilo pa smo šle v restavracijo z vrtom in razgledom na obalo. Pri sosednji mizi je sedel TV-igralec Robert David, ki igra v nadaljevanke Privid zločina.

Nekaj časa smo ga malo opazovale in ugotavljale, če je res on. Opazil je našo radovednost, posebno ob našem smehu, ko mu je na hrbet padel iztrebek galeba. Ko je zapuščal restavracijo, nas je prijazno pozdravil in pri tem smo ga slikale. Tega se je razveselil in se je nato z veseljem slikal skupaj z nami. Sobota je bila dan odhoda in dopoldan smo izkoristile za manjše nakupe, potem pa smo se odpeljale proti letališču. Let nazaj v Evropo je bil zelo dolg, saj smo morale pridobiti devet izgubljenih ur. Da bi ostale budne do Ljubljane, smo si v Parizu priviščile dolg sprehod od Slavoloka zmage do Notre Dame. V Ljubljani pa smo zagledale sneg in želele smo si, da bi kar ostale v sončni Kaliforniji.

Emma Javornik Cregeen, 8.a

CIRKUS LINA ORFEI

Kranj, oktober 2001

Ura je odbila 17.00 in predstava se je začela. Najprej so nastopila dekleta z akrobatskim nastopom. Nato so nastopile živali, čarovnik, telovadka, ki se je zvijala kot nora, žongler... Ko je minila ena ura, se je začel polurni premor. Med odmorom smo si lahko ogledali živalski vrt, se slikali s ponijem in psom... Po premoru smo si ogledali še preostanek predstave. Predstava se je končala ob 19.00. Bila nama je zelo všeč.

Anja Jakše in Petra Krumpestar, 6.b

K U L T U R A

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Letošnje Cankarjevo tekmovanje je bilo v znamenju potopisov. Zato smo spoznavali vrste novinarskega sporočanja, podrobneje pa smo spoznali potopis Strogo zaupno na Irskem, ki ga je napisal Branko Gradišnik.

Na šolskem tekmovanju je sodelovalo 38 učencev iz sedmih in osmih razredov. Bronasto priznanje je doseglo 21 učencev, prvih pet pa se je uvrstilo na vseslovensko tekmovanje.

BRONASTA PRIZNANJA:

Martin Ambrožič, 8. c
Verena Zorenč, 8. c
Daša Vervega, 8. a
Tea Piškur, 8. c
Nika Beton, 8. c
Katja Škapin, 8. b
Dejan Govc, 8. c
Ana Bogataj, 8. b
Tamara Vidic, 8. b
Kaja Omerbašič, 8. č
Anja Naglič, 7. a
Julija Nač, 7. č
Mia Mihelič, 8. č
Miha Marolt, 8. c
Cirila Zorenč, 7. b
Mateja Oman, 8. c
Vanja Bitenc, 8. c
Tina Jerič, 8. c
Urša Lužovec, 7. č
Maruša Žerjal, 8. c
Vanja Okorn, 8. b

ČE BI BILA JAZ UČITELJICA

- Nejc!?

- Nimam.

- Kaj?! Šus!

- Špela?

- Bom drugič prinesla.

- Nič drugič, šus dobiš tud ti. Ne vem, kaj naj z vami. Nobeden nima naloge, pa če vam dam samo eno vprašanje, ki zahteva le en odgovor. Saj zemljepis ni tako težek, le malo je treba uporabljati možgane, pa je.

Zazvoni. Učenci vsi veseli stečejo iz razreda.

Oh, ti peti razredi. Zdajle imajo slovenščino, učilnico bodo pa iskali pri matematiki, si mislim sama pri sebi. Čaka me naslednji razred, 7. b. Ti so šele tapravi!

Zavzdihnem in pozdravim učence, ki veselo pridrvijo v razred. Vsi se prerivajo in kot sem pričakovala, zlijejo kakav po vsej učilnici.

- Butare, pogledjte, kaj ste naredili. Kdo je kriv za to? sprašujem in sem čisto rdeča od jeze. Vsi s prstom pokažejo na Anžeta.

- Anže, kaj? Naštej države S Evrope.

- Norveška, Danska, ... Grčija ...

- Kva? Šus.

Tko.

Ko je te ure konec, je konec tudi mojega delovnega dne. Pridem domov, se uležem na kavč in vzdihujoče rečem :

- Rabim dopust.

Urška Osterman, 7. b

KADAR MAČKE NI DOMA, MIŠI PLEŠEJO!

Nekega večera sta se starša odpravila v kino. S sestro sva povabili sestrično.

V dnevno sobo smo prinesle čips, palčke in kokakolo in se zelo zabavale. Bil je ravno tisti večer, ko je bilo na televizijskem sporedu tekmovanje Ema 2001. Pele smo in plesale, pri čemer smo bile zelo glasne. Ko je prišel čas izbiranja najboljšega izvajalca, smo poklicale na Televizijo in oddale veliko glasov ter držale pesti. Na žalost ni zmagala naša pesem, a nismo bile preveč razočarane, saj je zmagala Nuša Derenda. Ko sta se starša vrnila, smo hitro stekle v sobo. To je bil zelo zabaven večer!

Eva Krt, 5. A

PRIJATELJSTVO PREMAGA VSE OVIRE

Imela sem prijateljico, bili sva veliko skupaj. Nekega dne so jo poklicali v ravnateljstvo pisarno. Nič hudega sluteč je odšla. Ko je prišla nazaj, mi je povedala, da so jo obtožili kraje. Nič ni vedela o tem. Edino jaz sem ji med vsemi sošolci verjela, da je to najbrž pomota. Nisem vedela, od kod jim je prišla na pamet ta misel, saj je ona vendar poštena in vestna učenka. Obtožili so jo kraje potrebščin svojih sošolk. Obe sva bili zgroženi nad to obtožbo. V razredu so se je vsi izogibali in jo klicali tatica. Nekega dne pa mi je prišla moja sošolka Tanja povedat, da tudi ona ve, da ni moja prijateljica nič ukradla. "Kako pa to, da jo braniš, saj si bila prva med tistimi, ki so jo obsojali!" sem ji rekla. Povedala mi je, da je pravzaprav ona kradla in da je krivdo zvalila na mojo prijateljico. Šle smo ki ravnatelju in vsa zadeva je bila hitro razjasnjena. Oprostili so jo obtožb ter Tanji naložili kazen, da mora vse stvari vrniti ter se vsem opravičiti.

Eva Krt, 5. a

P O E Z I J A

LJUBEZEN

Ljubezen, kaj je to?
Je to kolaček, prekrit z dobroto?
Ne vem.
Je to bonbonček, oblit s siroto?
Ne vem.
Res ne vem, kaj je ljubezen.
Je morda ljubezen tisto,
ko se dva objameta,
poljubita
in si izmenjata prstana?
Morda.

Tea Piškur, 8. c

VOJNA SLIKA

Vojna temna,
vojna grda,
vojna črna,
le kaj si nam storila.

Zakaj se sploh začneš?
Zakaj jemlješ žrtve in
prinašaš nam solze?
Krvave roke, krvave noge,
cel trup ti je krvav,
vendar ti vztrajaš,
dokler sama ne umažeš
si rokav.

Nika Beton, 8. c

V PRIČAKOVANJU NAVDIHA

Poet za svojo mizo se je usedel,
da bi napisal prvo poezijo,
primerno za objavo v revijo,
da lepa mora biti – to je vedel.

Takrat pa revež se j' tega zavedel:
navdiha nima, misli mu še spijo,
zazrl se je v prazno pisarijo,
obup mu hitro dušo je razjedel.

Jezno je treščil v mizo s svojo glavo,
prekrel papir, srdito v koš ga vrgel,
namest' gazele pisat' jel je kravo.

Obup se jel spreminjat' se v zabavo,
zarežal se je in papir raztrgal,
v norosti svoji šel ven jest' je travo.

Martin Ambrožič, 8. c

ROŽICE POZVANJAJO

Osebek se po cesti izprehaja,
potem pa pride Franci mu nasproti,
razveseli se osebek v svoji zmoti,
da j' to za mišice njegove vaja.

Že rožice pozvanjajo sred' maja,
pretepa se na cesti Franci loti,
čez ure pol osebek spi na poti,
sred' ul'ce truplo se njegov' razkraja.

Drevesa zibajo se kot predlani
in spužve so zaprte v svoje korme,
nikomur ni mar, kaj bilo je v Kranji.

To zdaj je, kot bi kdo zabil v "ror" me,
tako možgane stre mu sosed znani
in ker to j' zunaj reakcijske norme,

osebek umre.

Dejan Govc, 8. c

ORION V VEČNOSTI

Prelep ozvezdje n'coj lebdi na nebu,
lepota njega nič se ne spreminja,
kljub temu da počasi on izginja,
najlepši je kot 'zbran v božjem žrebu.

Čeprav bogovi niso ga nardili,
naš svet ga vedno bolj zmer občuduje
in priča nam o neki višji sili,
o Orionu marskter človk modruje.

P O E Z I J A

Kako je, Orion, tam zgoraj biti?
Kako je Orion, nebo svetliti?
A potlej k' pride k nam resnica znana,
za Orionom ostala bo le rana.

Dejan Govc, 8. c

PIFLAR

Prijazen človek je prišel na šolo.
Intelligenten in prijazen hodi
po nov' šol' in oblečen ni po modi.
Na glavo so mu koj zлил kokakolo.

Bedaki, koj so mu uničil' voljo,
so rekl: "Piflar!" mu v svoj' zablodi.
Zdaj žalosten je in po svetu blodi,
bedaki pa nek zun igrajo polo.

Od kje tak' idioti, rad bi zvedu,
kaj hočjo mu povedat ti debili?
Sigurn nekaj tukaj ni v redu.

Pol'cijska zdaj sirena nekje cvili.
V obupu on je samomor naredu,
ti bebci so junaka našga ubili.

Dejan Govc, 8. c

PREHRAMBENE NAVADE

Zakaj, zakaj naši ljudje ne jejo
počas, da bi normalno lahk prebavli?
Jedo prehitr, bodo se zadavli,
da je to zlo slabo za njih, ne vejo.

Glede kol'čine tud bi rabli mejo.
Mi revnim bomo hrano vso porabli,
življenje bodo oni lahk pozabli,
ker jemo za užitek, ne za žejo.

Po svetu nam pa hrane primanjkuje,
veliko hrane ima svet premalo,
marsikater človek ne zajtrkuje.

Naj polje zdaj nam gre preorat ralo,
kjer lakota ljudi po svetu kljuje.
Zapojmo zdaj mi hrani svojo hvalo!

Dejan Govc, 8. c

NA SEVERNI STRANI

Zvok me zasleduje -
zvok mojega mišljenja...

Nekdo išče znanje
in tu prihaja do trenja.

Kdo zdaj to sprašuje
in zakaj le mene?

Kjer prebiva klanje,
tam Ribica prebiva -
a Ribica ni kriva.

Bes po poti krene.
Nasičenost prihaja.

Oranžno šumi!

Drevo podleže.

Izkušena kri
in sonce, ki reže,
še vedno vzhaja.

DECREScendo...

Dejan Govc, 8. c

MORILSKI STROJ

Stroj - skrbno načrtovan.
V njem mali ljudje.

Vsakdo je na zid prikovan.
Tega se 'strojnik' zave.
Odloči se in gre na pot.
Za načrt drugim pove,
a drugi odidejo drugam.

Hodi in hodi in ve,
da je nadzorovan.

Sreča človeka. Izve
da bo kaznovan.

Morilski stroj besen
je in izzvan.

Strojnik zapušča svet.

Skupnost ga izloča zdaj.

Ve da mu ni pomoči
in čaka svoj kraj.

Vse upanje skopni.

Vse je proti strojniku.

Vse ga muči in mori.

Pride hladen hlad.

Dejan Govc, 8.c

P O E Z I J A

OVCE VESELE

Cvetice prelepe cvetejo,
vesele so novega dne!
Po riti gre k maši en človek,
ki vedel je, kaj dobro je.

Je skupnost vsa res vesela,
da dobri preminil je že!
Saj ona umor je 'zvršila,
ker vedo, da on zanje ve...

Hojladrija, hojla hojladra,
hojladrija hojladra,
crknu je, kaj pa težil nam je,
hojla hojla, hojladra.

Vesele vse ovce pa žrejo
vse, kar jim pride v zobe.
In truplo tud pridno spaséjo,
ker dobri je vedel vse.

Hojladrija, hojla hojladra,
hojladrija hojladra,
dobri človek pridno umrl je,
hojla hojla, hojladra.

Hojladrija, hojla hojladra,
hojladrija hojladra,
skupnost zdaj bo praznovala to,
hojla hojla, hojladra.

Dejan Govc, 8.c

SMIL

Programer zdaj vam novo skripto vije,
ki kazala bo, kaj se še obeta
in ki v ponos svetovnega bo spleta,
da le konec programerske bo morije.

Borba strašna divja že leta dolga:
Dynamic Hyper Text Markup Language al'
JavaScript, pa zdaj počakajte še mal';
lista malih vojskujočih je predolga.

Zdaj prihaja odrešitev spleta,
v sobi se že zasliši glas veseli:
"Protivirusna zaponka je zapeta!"

Na to skripto se danes fanta pije,
veliki junak pa skromno govori:
"A vseeno paz'te, da se ne polije!"

Miha Marolt, 8. c

NOWOŚĆ!

Eminenca zahteva spoštovanje,
Se po opičje obnaša,
Pod zemljo te zarije -
Dušo ti odnaša.

Vse je tako, kot mora bit'...

V rekl'c se oda,
uči te manir,
Večina se preda,
A ti hočeš mir.

Vse pod ključi...

Dokazuje premoč,
Ti hkrati ponuja pomoč,
A to je le krinka,
Da napravi ti neskončno noč.

Vse pri smrti...

Nespametno se pridružiš igri za pse,
Saj pravil ne poznaš,
Na laneni nitki visi ti vse,
Prepozno to spoznaš.

Danes je tako...

Sonce temni,
Luna bobni,
In nekaj/nekdo zaspi,
Zaspi in spi.

In jutri ne bo bolje!

Miha Marolt, 8.c

P O E Z I J A

JESENSKE

Ko list na drevesu
ni več zelen,
začne se jesen.

Rdeče, rumeno in zeleno
obleko ima,
prinese nam veliko
sadja in vina.

Vsepovsod, kjer je
babica jesen hodila,
rumeno listje po tleh
je pustila.

Z drobnimi koraki hiti,
pred hudo zimo beži.

Marko Sitar, 5. b

Spet ta stara vešča
prišla je med nas.
Kakor lahen veter z neba,
k nam se je potuhnila.

Vsa drevesa poslikala
s svojo barvo lepo je.
Tudi pri nas je dobrotnica,
saj komaj čakamo na sadeže.

Kdo pa ta stara vešča je,
to uganka je za vse.
Pa jo vseeno bom razkril,
to jesen je iz barvil.

Žiga košir, 5. b

Jesen potrkala je na vrata,
vrata je odprl moj ata.
Rekel je tudi, da je tako zapihalo,
da mu je kar klobuk odgnalo.

Vprašal jo je tudi,
kdaj bo odšla.
Rekla pa je:
"Ko bo moja sestra Zima prišla."

Jan Gregorec, 5. b

Lepa, s soncem obsijana,
gospa Jesen je potrkala
na naša vrata.

"O! Dober dan, gospa Jesen,
dobrodošla pri nas doma."

"Prinesla sem vam dobrote
za starše in otroke.

Pohitite in pospravite
vse moje dobrote,
dokler je še čas.

Kmalu prišel bo veter
in mraz ter odpihnil
me bo od vas.

Jaz Jesen želim vam
zdravja in sreče,
ki naj spremlja vas povsod.

Aleš Živič, 5. b

Prišla je, prišla zlata jesen.
S sunkovitim vetrom,
ki ga je poslala z gora,
je sadje obrala,
liste obarvala v barve
rdeče, rumene
in z dežjem ceste oprala.

Zemljo je uspavala,
ji lahko noč zaželela,
potem pa pred zimo
v tople kraje odhitela.

Tjaša Zalokar, 6. č

P O E Z I J A

VEM

Daj, poglej me v oči
in reci mi, reci mi,
da zaljubljen si...

VAME.

Ne moreš, ah, saj vem.
Toda ne zamerim ti.
Tako pač čutiš ti.

Tina Pavlova, 8. a

ALIVEŠ?

Ali vidiš to listje na drevju?
Da, tolikokrat si mi rekel, da me ljubiš.
In ali vidiš te zvezde na nebu?
Da, tolikokrat sem ti rekla, da te ljubim.
Ampak, ali veš, kaj je najbolj žalostno?
Ko spoznaš, da listje odpade, zvezde pa ostanejo.

Tina Pavlova, 8. a

SAMO

Spoznala sem te.
Tako ko videla sem te,
močno sem zaljubila se.
Klicala sva se...
Poljubil si me.
In to je vse!
Vse, kar dobila sem od tebe.
In s tem se še vedno sprizajziniti ne morem.
NE!
Pa praviš, da vsega konec je.
A vendar prosim: ne pozabi me.
Priznaj, da nekoč ljubil si me.

Tina Pavlova, 8. a

LEDENE ROŽE

Mrzel januar.
Pogledam skozi okno.
Zagledam prelep šopek rož.

Gledam...
Ne morem se načuditi tej lepoti.
Izza hriba posije sonce
in prelepi šopek naenkrat izgine.

Ta šopek, ki sem ga hotel utrgati
in ga podariti dekletu ali mami,
sem moral vrniti naravi.

Tadej Mestek, 7. c

MOJA LJUBEZEN

Oči iskrive skrivaj se srečajo,
oči nemirne sramežljivo zapeljujejo,
Ljubezen v trenutku se rodi,
ljubezen mlado srce prebudi.

Ljubezen greje me in se iskri,
srce nemirno mi govori,
ljubezen moja večna si,
ljubezen pravo spoznala si.

Oči iskrive zate gore,
oči nemirne iščejo te,
ljubezen moja vsem na očeh,
ljubezen skrivna naju dveh.

Vesna Borković, 6. č

LJUBIMTE

Ljubim, ljubim te močno,
zate skočila bi v nebo,
sklatila zvezdo bi svetlo,
da grela naju bo.

Zakaj te ljubim,
ne sprašuj,
ljubezen lepa, čista, mlada,
kaj vem, zakaj imam te rada.

Zakaj srce nemirno,
za pogled tvojih oči živi,
veseli se dni,
ko skupaj sva jaz in ti.

Večna sreča sije
na vse zaljubljene,
svet lepši se zdi,
ko se ljubezen rodi.

Ljubim, ljubim te močno,
zakričala bi v nebo,
sklatila zvezdo bi svetlo,
saj v mojem srcu je toplo.

Vesna Borković, 6. č

KRIKČEVE DOGODIVŠČINE

HARRY POTTER

Odejica bela na pragu leži,
za nedolžno bitje nikomur mar ni.
Pa vendar najde se nekdo,
ki za siroto skrbel bo.

Črne, kratke ima lase,
Harry Potter je njegovo ime.
Prijatelje svoje razveseli,
svoje znanje z vsemi deli.

Pravi čarovnik je,
Harry Potter premaga vse,
trike svoje z vsemi deli,
vedno kaj novega nas nauči.

“Prijatelj je pravi,” pravijo vsi,
Harry Potter je super, para mu ni,
za temnimi očali skriva prijazne oči,
njegov nasmeh pa vidijo vsi.

Vesna Borković, 6. č

URA

Tiktaka moja ura kot vsaka,
na omari mirno stoji in nemo hiti,
meni pa se v šolo mudi.

Ti ura nagajiva,
kaj si mi storila,
tiho tam čepiš,
tiho obstojiš,
mene ne zbudiš.

Kaj si storila,
v šolo sem zamudila,
ti ura nagajiva!

Vesna Borković, 6. č

DEFINICIJE

OLJUBEZNI

Moja ljubezen, moje veselje,
moje trpljenje, moja sreča.
Ljubezen: mešanica vsega;
tebe in mene.

Ljubezen.

Beseda sama zveni lepo,
čeprav pogosto je hudo,
če nekoga ljubiš premočno.

O POPOLNOSTI

Vsi zapirajo oči pred resnico.
Resnico, da nismo popolni.
Zakaj naj bi ljudje bili popolni?
Popolnost veže in duši.

O IZDAJSTVU

Zakaj, prijatelj, si me izdal?
Zaupanje sem ti svoje dal.
Mnoge so natrosili mi laži,
a mislila sem:
“Govorice, verjeti jim ni.”
Potem videle so oči,
začutilo je srce:
”Da, prijatelj, izdal si me!”

Irena Juren, 7.c

LJUBEZEN

Ljubezen je strašna bolezen.
Ljubezen se ne konča nikdar
in razsaja kakor vihar.

Ljubezen je nočna mora,
povzroča jezo in skrbi,
kakor klop se pričvrtsti.

Ljubezen ne vogalu sedi,
žrtve čaka –
in morda si naslednji TI!

Kristjan Roblek, 7. c

MISEL

Hej, fant! Ne govori,
da boš uničil ves svet,
poglej okrog sebe spet!

Dom, ljubezen, prijateljstvo imaš,
tudi ti lahko drugim nekaj daš.
Dan ni dnevu enak,
vsakdo lahko postane junak.

Janez Jurančič, 7. c

ZBIRALNA AKCIJA PAPIRJA

O šit, spet ta zbiralna akcija papirja!
Ker degen se je to spomnu?! Tok
sem se namatru, da sem to vse skup
spravu!

O, lej ga zlomka, a se je temu
zmešal, da je tok prnesu?! It's not
possible!!!

LJUBEZENSKA ZGODBA

IZPOLNJENA ŽELJA

Simona je bila zelo lepa mlada punca, ki še nikoli ni imela nobenega fanta, vendar si ga je močno želela. A na žalost nobeden ni bil pravi zanjo. Sosedov Rok preveč otročji, sošolec Luka premajhen, prijatelj Miha pa je že imel punco. Tako da se sploh nikoli ni za nobenega zanimala.

A nekega dne, ko se je s prijateljico Sašo sprehajala po mestu, je zagledala fanta, kakršnega ni še nikoli videla. Bil je močan, s temnimi lasmi in modrimi očmi. Sam se je sprehajal po mestu gor in dol in takoj, ko jo je opazil, se je tudi on zagledal vanjo, a je šel naprej. Potem je Simona vprašala Sašo, če ga morda pozna in Saša ji je povedala, da je to fant, ki jo je nekega dne povabil v kino in sta nato nekaj časa hodila, a se ga je naveličala in ga je pustila. A priznala je, da ji je sedaj žal. Ko je Simona prišla domov, se je ulegla na posteljo in premišljevala samo o njem. Kakšno postavo ima pa kakšne oči in pa njegov pogled. Joj, kaj bi dala, da bi bila lahko le njegova, kaj le!

Tako je premišljevala dolgo v noč in ob tej misli tudi zaspala. Naslednjega dne, ko je Simona prišla v šolo, ni nikjer našla Saše. Povsod jo je iskala, a je ni bilo. Ko pa se je popoldne sprehajala po mestu, je zagledala Sašo s tistim fantom.

To je nemogoče! Ali je to Saša naredila zanalašč, ker je vedela, da sem mu všeč, si je mislila Simona.

A fant in Saša sta šla proti njej.

“O, Simona! Kako si kaj? Ali je bilo v šoli kaj novega? Veš, danes nisem mogla priti, ker sem šla k zdravniku. O, skoraj bi pozabila. Tole je Tomaž, tisti, ki si ga včeraj tako gledala!”

Koza odtrgana, to je rekla pred njim! O groza, pobralo me bo. Kako ima lepe oči, je razmišljala Simona.

“No, gotovo si misliš, da midva sedaj hodiva, vendar ni tako. Včeraj me je Tomaž poklical in mi rekel, če ga bom

lahko predstavila tebi, saj si mu zelo všeč. Kajne, Tomaž?”

“Seveda. Nisem se mogel upreti tvojemu lepemu obrazu in nasmehu, zato bi te povabil v kino, če bi hotela, seveda.”

“Seveda, z veseljem, Tomaž!” mu je z iskricami v očeh odgovorila Simona. In sta šla, Tomaž in Simona skupaj v kino.

Tina Jerič, 8. c

VONJ PO MORJU...

Končno, šolskega leta je konec in v zraku je čutiti morsko napetost. Nahrbtnik, v njem pa kopalke, kopalke in nekaj cunjic – to je vse, kar potrebuješ, ko se odpraviš na morje. Tudi Urška in njeni dve prijateljici Katja in Mateja so se veselo pripravljale na nove pustolovščine in brezskrbne dni. Še posebej Urška, ki je bila navajena, da je zaradi svoje lepote blestela povsod. To pa je znala dodobra izkoristiti, saj so predstavniki močnejšega spola pred njo kar popadali na kolena. Prevzetni Urški je to godilo in nemalo fantov je zaradi nje pretrpelo hude dni.

Vendar je to ni oviralo, da si ne bi poiskala novih in novih “žrtev”. Pa vendar, dekleta so z železniškimi vozovnicami v rokah hitele pa peronu številka 3. Vlak, ki bo odpeljal proti Koprju, je že stal na postaji in čakal svoje potnike.

Dekleta so se veselo vkrcale na vlak in si poiskale prazen kupe. Smejale so se in že vnaprej veselile morja, sonca in brezskrbnih uric. Vlak je odpeljal in še preden so prispele v Koper, so spoznale dva mladeniča, ki sta prav tako hitela na morje – norim dogodivščinam naproti. Da bi čas hitreje mineval, so se zapletli v pogovor in veselo odigrali partijo kart. Jure in Miha sta najprej hotela ostati v Koprju, ker pa so jih dekleta, predvsem Urška, povsem prevzela, sta

si premislila in skupaj so odšli v Portorož.

Po nekaj dneh skupnega druženja sta bila fanta že povsem “preč” od zaljubljenosti. Obema pa je bila všeč Urška. Ta je to hitro spoznala in pozornost ji je kot že tolikokrat prej godila. Tako ju je izkoriščala in enkrat šla z Mihom v kino, drugič z Juretom na večerjo in dosegla to, da sta se prijatelja zaradi nje na smrt sprla. Vendar je to ni nič motilo. Še naprej je želela delati isto. Tako se je nekega večera dogovorila z Juretom, da gresta skupaj v disko. In res, ves vesel jo je odpeljal na ples, kjer je tisti večer glasbo vrtel znan DJ. Urška je prvič v življenju začutila, kaj pomeni, če se zaljubiš. Oči je imela samo še zanj in ko se ji je ponudila priložnost, da spregovori z njim nekaj besed, je bila presrečna. DJ-u je bila Urška sicer všeč, vendar kakšnega resnega namena z njo ni imel. Seveda pa bi mu kratka avantura dobro dela in zato se je začel spogledovati z njo. Bila je čisto iz sebe in naslednje dni je vse večere prihajala v diskoteko kar sama, samo da je bila v njegovi družbi. Po enem tednu pa si je DJ izbral novo žrtev – lepo turistko in na Urško kar pozabil. Ko ga je ogovorila, je nesramno odvrnil, da z njo nima več kaj početi in da pač ni njegov tip. Urški se je podrl svet. Na ničesar drugega ni mogla več misliti kot na svojo nesrečo in v joku je planila iz diskoteke. Brezglavo je tekala po mestu, solze pa kar niso in niso nehale teči.

V tistem trenutku je nevede stopila na cesto, po kateri je ravnokar pripeljal avto. V trenutku je bilo vsega konec.

Anja Torkar, 7. b

KRIK V GLEDALIŠČU

NA DRUGI STRANI

Po lanskoletni "Uršiki zali" je nastala nova predstava Na drugi strani. Naslov te predstave bi bil lahko pravzaprav odgovor na naslov prejšnje, čeprav med njima ni nobene povezave.

"Kje si, Uršika zala?"
"NA DRUGI STRANI!"

Predstava na drugi strani govori o kraljici, ki misli, da je nesmrtna in vse v zvezi s smrtjo trdovratno zavrača. Na koncu pa ji modri starci odkrijejo pravo skrivnost smrti.

Kostume za predstavo je sešila ga. Bernarda Juvan, kreirala in zamislila pa si jih je ga. Daša Lunder, ki je poskrbela tudi za večji del scene. V predstavi nastopa veliko igralcev, ki jim poleg režiserke ge. Vike Šuštar in njene pomočnice gđ. Sanje Grobovšek pripadajo zasluge za uspešnost predstave.

Premiera, ki je bila 1. 2. 2002, in tudi nadaljnje predstave nam bodo zagotovo ostale v lepem in trajnem spominu.

Edita Pašagić in Cirila Zorenč, 7. b

V ponedeljek, 4. 2. 2002, so si učenci osnovne šole Franceta Prešerna ogledali predstavo dramske skupine Raglje. Vsem je bila predstava zelo všeč. Jaz pa si je nisem ogledala z udobnega sedeža v dvorani, ampak iz vročega zakulisja za odrom. Kljub

temu lahko nekaj povem o predstavi. Najprej moram pohvaliti gospo Viko Šuštar in Sanjo Grobovšek, ki sta poskrbeli za odlično predstavo. A predstava samo z gospo Šuštarjevo tudi ne bi uspela, zato bi omenila tudi igralce, ki so odlično prikazali življenjske tegobe na dvoru nesmrtnih

"pomoč" pa so nam bili učitelji, predvsem kreatorka gospa Darja Lunder, in gospa Bernarda Juvan, ki je šivala te kostume.

Predstava je bila odlična, zato bi jo ocenila z oceno 5.

Mateja Oman, 8. c

Predstavo bi ocenila z oceno odlično, ker vem, da je vanjo vložena zelo veliko truda, skupnih vaj, ki so naporne, in drugega dela, ki je potrebno, da takšna predstava sploh nastane. Premiera nam je uspela fantastično, brez zapletov, napak in pomot. Vse je teklo kot po maslu, a trema se je sigurno čutila in nekateri so to potrdili. Tako mene kot vse ostale je preplavila trema pred prvim nastopom. Vem, da je vsak odigral, kot je treba in s skupnimi močmi

kraljice.

Zanimata pa vas tudi glasba in koreografija, kajne? Bili sta odlični. Odlična koreografija se je kazala v mrtvaškem plesu (sestavila ga je gospa Mojca Škarabot), ki je bil mnogim najbolj všeč. Zvočni efekti pa so predstavo zelo popestrili.

Seveda pa ne smemo pozabiti tudi scene in kostumov. Pri izdelavi smo kar nekaj pripomogli igralci sami, v

smo jo izpeljali.

Zgodba je po mojem mnenju zelo poučna, saj je vzeta iz vsakdanjega življenja, vendar je za marsikaterega osnovnošolca pretežka. Kostumi so bili odlični, prav tako zvočni efekti, maska...

"Ministrice" Tea Piškur, 8. c

KRIKČEVA KRIMINALKA

NI VRTNICE BREZ TRNJA

Eva je še hodila v šolo. Na srednjo ekonomsko v Ljubljano. Nikoli se ni preveč zanimala za šolo. Nikomur ni bilo jasno, kako je sploh prišla nanjo, saj je bilo število potrebnih točk za vpis kar visoko. In Eva je bila v osnovni šoli komaj zadostna. Je že imela zveze.

Med sošolkami ni bila preveč priljubljena, saj je bila posmehljiva in gospodovalna. Bila pa je lepa. Prava paša za fantovske oči. Imela je lepe, svetle lase, modre oči in rada se je oblačila izzivalno. Še posebej ji je pristajala nežna in prijazna roza barva. A v resnici je bila Eva vse prej kot to. Zato se je je prijelo ime Podla vrtnica. Nekateri pa so jo klicali tudi Bad rose. Eva je imela svojo klapo. Sama lepa,

izzivalna dekleta in podli fantje. A nihče, niti Kasp, ki se je ukvarjal z dealanjem drog, večinoma ekstaziya, ni bil tako podel kot Eva sama. Nihče, niti njen tip Kasp, ni vedel, kaj se dogaja v Evini glavi. Zanj je bila Eva le lepo deklet, s katero se včasih zabava. Nihče ni vedel, da se tudi Eva ukvarja z dealanjem. Delala je za največjega mafijca daleč naokoli. Nihče tudi ni vedel, da iz dneva v dan postaja vse bolj živčna in naveličana svoje klape. Želela si je le, da bi se vseh znebila in začela končno uživati življenje. Začela je kovati načrt, za katerega ni verjela, da ga bo kdajkoli uresničila. A vseeno je nekega večera sunila svojemu delodajalcu pištolo. Na srečo je bil tako zadet, da ni ničesar opazil. Od takrat je pazila, da jo je ves čas nosila s sabo.

Nekega dne pa jo je neki tip iz klape,

Linne, začel zbadati, le kaj počne ponoči, da za Kasp nima nikoli časa. Evo je to tako razburilo, da je izvlekla pištolo in kar na slepo začela streljati na Linneja. Ko je Kasp videl, kako Eva misli ubiti njegovega najboljšega prijatelja, je skočil k njej in ji brezglavo poslal tri krogle v glavo. Ko je videl, kaj je naredil, se je pognal proč in Evino truplo pustil ležati na tleh.

Seveda dogodek ni ostal skrit. Že naslednji dan je zanj vedela vsa šola. Učitelj je to ni prizadelo. Za njih je bila Eva le ena izmed mnogih punc. Eden od njih se je celo nasmehnil in dejal: "Vedno sem govoril, da je Eva vrtnica s trni. Pod lepo zunanostjo se skriva zver."

A nihče ni vedel, kdo je Eva bila in kaj vse je pretrpela.

Verena Zorenč, 8. c

K R I K V K I N U

GLASBA MOJEGA SRCA

ANKETA

Film bi ocenila s štiri. Všeč mi je bilo, da so na koncu vsi otroci znali igrati violino in so nastopili v veliki dvorani. Sicer pa se mi je film zdel dolgočasen, čeprav so igralci svoje vloge dobro odigrali. Na mojo oceno filma je vplivalo tudi to, da mi drame niso prav všeč.

Petra, 7. b

Film mi ni bil preveč všeč, saj ni napetosti. Vse "je postlano z rožicami", kar je značilno za dramo in ta mi ni preveč všeč.

Katja, 7. b

Film se mi je zdel dober. Všeč mi je bilo to, da se je Roberta borila za glasbo, saj je menila, da je to najboljše za otroke. Čeprav je bil malce dolgočasen, mi je bil všeč.

Edita, 7. b

Film nama je bil zelo dober. Všeč nama je bilo to, da se je dogajalo po resničnih dogodkih, in to, da je bil srečen konec. Film bi lahko bil bolj napet in malo krajši. Zelo naju je motilo ropotanje ostalih.

Kaja Šuštar in Monika Okorn iz 6. b

Film mi je bil zelo všeč. Všeč mi je bilo to, da so nastopali otroci in da so igrali violino.

Žana Platiša iz 5. č

Film mi je bil še kar všeč. Všeč mi je bil zato, ker se je učiteljica trudila. Moral bi biti bolj napet, ker so mi všeč napeti filmi.

Anže Cunk iz 6. č

Film mi ni bil dober, ker je bilo premalo akcije in je bil dolgočasen. Moral bi biti bolj napet, več akcije.

Brane Knežević, 6. b

Film bi ocenila s 3 do 4 zato, ker so bile nekatere stvari preveč popolne, npr. igralka je imela vse, znala je brez napak igrati, otroci so jo ubogali... Bilo je tako, kot je v resnici malo kdaj.

Ga. Perko

Film mi ni bil všeč. Ne maram dram.

Tim Kešpret, 6. b

Ni bil prav dober, preveč je bil umirjen.

Miha Mekuč, 6. b

Bil je zelo dober, ker mi je všeč drama.

Monika Bitenc, 6. č

Bil je preveč dolgočasen.

Primož Dovč, 8. b

Bil je preveč umirjen.

Marko Sever, 7. a

OCENA

Film Glasba mojega srca je vsebinsko precej neizviren. Filmov s podobno vsebino smo videli že na stotine. Za primer vam lahko dam Nevarna srca ali pa Nune pojejo. Zgradba je pri vseh več ali manj enaka:

V neprijazno okolje vstopi človek, ki s svojimi genialnimi tehnikami doseže, da ga vsi začnejo poslušati, ubogati itn. Višek filma je navadno na koncu, ko glasbena ali športna skupina doseže nek neverjeten rezultat, npr. osvojijo prvo mesto v kakem ogromnem tekmovanju. V tem filmu kaj dosti drugače ni bilo. Vsebina je bila torej dokaj neizvirna, zato pa dobro odigrana. Bilo je videti, kot da nihče sploh ne igra. Mladi violinisti, ki so nedvomno drugače znali dobro igrati,

so z lokom res kot prvič štorasto potegnili po strunah. Rahlo moteče za oboževalce klasične glasbe je lahko to, da skozi film bolj ali manj igrajo samo Bacha, kot da je samo on pisal za violino. Še ena značilnost, ki potrjuje, da je film ameriški.

Če bi torej ta film ocenil s šolskimi ocenami, bi mu dal oceno 3. Prosim pa, da najprej, preden se zgrozite, pomislite o resničnem pomenu te ocene. Z besedo se namreč to oceno poimenuje "dobro". Če torej povem svojo oceno v stavku – film je dober.

Martin Ambrožič, 8. c

Ocena filma: 3

Utemeljitev: Film je bil na začetku dolgočasen, nezanimiv in neizviren, saj ne opisuje nič nenavadnega in posebnega; vsakdanje življenje, ki ga lahko vsak dan vidimo na televiziji. Običajna zgodba. Ko gospodinja zapusti mož, nastanejo nove razmere. Da bi lahko preživela svojega otroka, si išče novo stanovanje in službo. Film nekoliko bolj pritegne pozornost na sredini, ko Roberti z izkoriščanjem svojih otrok uspe dobiti službo nadomestne učiteljice violine v osnovni šoli. V filmu se najprej pokaže nezainteresiranost otrok za delo, kot je to v navadi v življenju. Ko pa Roberta začne ponavljati, "da bi starši bruhali, če bi jih slišali na koncertu igrati tako slabo", se učenci vedno bolj trudijo in vadijo igranje na violino. Ko uspešno igrajo na nekaj koncertih, ki so vsi namenjeni staršem, Roberto odpustijo iz službe, ker šola nima več denarja za pouk glasbe. Zaplet je seveda tudi pričakovano, ker drugače s filmom nekaj ne bi bilo v redu, če bi bilo vse rožnato in če bi bili vsi srečni od rojstva in do konca svojih dni. Vsi so žalostni in se borijo, da bi pouk glasbe spet zaživel. Po raznih zapletih priredijo koncert z znanimi violinisti, ki je (tudi pričakovano) zelo uspel, saj bi neuspešen koncert pokvaril srečen konec in počutje ob zaključku filma.

KRIK V KINU GLASBA

V nasprotnem primeru bi se film podaljšal še za nekaj koncertov. Na tem koncertu učenci pokažejo, kako lepo so se naučili igranja na violino. Hkrati zberejo denar za nadaljnje učenje violine, ki je ob pomoči Roberte postalo zelo priljubljeno. Iz filma se lahko naučimo, da je mogoče vse, le če hočemo.

Maruša Žerjal, 8. c

Naslov filma Glasba mojega srca nam že sam pove zelo veliko. Meryl Streep, ki je v filmu nastopila v vlogi Roberte, vodi skozi življenje glasba, dela, kot ji naroča glasba in lahko bi rekli, da živi za njo.

Meryl Streep je odlično odigrala vlogo animatorja violine in si je zadala cilj, naučiti vse otroke igrati violino. To ji je uspelo, saj je bila zelo muzikalična. Film se je odvijal v prijetnem ambientu, ki je delček uspeha tega filma. Film si zasluži dobro oceno in če si ga še niste ogledali – HITRO V KINO!

Tea Piškur, 8. c

Izredno dober film. Drama Glasba mojega srca si zasluži več kot oceno pet, saj je zaradi vrhunske igre protagonistov ta drama uspela po vsem svetu. Film, ki je nastal po resničnih dogodkih, je ves prepojen z muzikalnostjo in radostjo do življenja. Film opisuje življenje mlade Roberte, ki ima izredno sposobnost in posluš za glasbo pa tudi dar za učenje. Ubogi Roberti v življenju res ni mehko postlano. Ima težave z moškimi, sinovoma (je namreč samohranilka) in še ogromno drugih manjših težav. Med njimi tudi to, da je brezposelna, brez pravega in urejenega doma, za nameček pa še to, da je nihče ne spoštuje in ceni dovolj.

Ta resnična zgodba je res pravi izziv tako za igralce kot tudi za gledalca, saj se morajo oboji posvetiti gledanju

in igranju te resnične drame. Prava sprostitev pa je v današnjem času res težka, če ne skorajda nemogoča.

Kot sem že omenila, ta film je resnično vreden vsaj dvakratnega ogleda, zato vam ga toplo priporočam in vam želim veliko sprostitev in prijetnih trenutkov ob njem.

(Po Vereni Zorenč; iz domačega zvezka za slovenščino; 2001)

UŽALJENIKRIKEC

Khmmm, hmmm, torej KINO! A se men sam zdi, da se našmu vodstvu šole zdi, da se 7. in 8. razredu ne da v kino hodit in da raje gulmo naše že zdavnej razpadle klopi?! No ja, deloma imate prov, sej se nam ne ljub it gledat otroškega filma Harry Potter, pa čeprav naša razredničarka govori, koko je fajn, debest bi reku jest.

Aja, da je tisto bila kazen za prejšnji film, za tisto Glasbo mojga srca, v kateri smo nekateri mal preveč užival, pa smo zato malo topotal z nogam! Ampak, a smo to res počel samo sedmčki in osemčki (pa spet seveda ne vsi!)?

Tud prov. Si bomo pač to našo šolo zapomnl po tem, de na izviren način kaznuje svoje učence. Pa de ne bo kdo reku, de sem jest kriv, če to povem. Sej je Mesec zvezdico Zaspanko tud kaznoval, pa se je imela na Zemlji še lepš! He, he, he! Smo preživel tud brez Harryja. Ampak zapomnl si pa bomo, to vam povem!

Kriekc

INTERVJU Z GOSPODOM SILVANOM, UČITELJEM GLASBE

Krik: Od kod prihajate?

G. Silvan: Iz Vipavske doline.

Krik: Kam ste hodili v šolo?

G. Silvan: V Dornberg.

Krik: Kakšni so vaši spomini na ta leta?

G. Silvan: Zelo lepi.

Krik: Ste bili težaven otrok, ste kdaj kaj ušpičili?

G. Silvan: Ne, vedno sem bil priden.

Krik: Kaj ste si želeli postati?

G. Silvan: Nisem imel posebnih želja.

Krik: In kdaj ste se potem odločili za poklic učitelja glasbe?

G. Silvan: Po srednji šoli sem se vpisal na glasbeno akademijo in tam študiral na dveh oddelkih. Za študij glasbe me je navdušil učitelj orgel, gospod Dimitrij Rajc.

Krik: Kako postaneš glasbenik?

G. Silvan: Študirati je treba in vaditi, predvsem vaditi.

Krik: Na kateri instrument najraje igrate?

G. Silvan: Na orgle.

Krik: Če ne bi bili učitelj, kateri drug poklic bi opravljali?

G. Silvan: Kmet bi bil.

Krik: Kakšen vtis smo naredili na vas prvi dan pouka na naši šoli?

G. Silvan: Nekateri dobrega, nekateri slabega.

Krik: Zakaj ste se odločili za delo v osnovni šoli?

G. Silvan: Zdaj moram malo premisliti. S svojim delom, to je poučevanjem, bi vas rad, ne bom rekel, navdušil za glasbo, ampak bi vam rad pokazal, da je glasba lepa stvar, ki človeku dviga duha. Človek, ki posluša in ima rad glasbo, postaja vedno bolj Človek. Tistemu pa, ki v glasbi ne vidi nobene lepote, nobene vrednote, bi težko rekel Človek z veliko začetnico.

Krik: Kako bi popestrili glasbeni pouk na naši šoli?

G. Silvan: Prva stvar je, da bi imeli malo več orfovih instrumentov, da bi lahko več igrali. Upam, da se bomo počasi naučili VEČ PETI. Mislim, da je za vas najbolj zanimivo, če požete, saj vsi tisti podatki, ki vam jih povem in jih morate znati, res niso najbolj prijetna plat glasbe. Največ je odvisno od vas, kaj bomo počeli. Če ste za to, da delamo skupaj, potem lahko počnemo marsikaj; če niste, vas bom zasul s kopico podatkov.

Krik: Kateri razred vam je najljubši?

G. Silvan: Bom pogledal, ne vem vsega na pamet. Recimo, 5. a je že eden takih;

zelo lepo poje tudi 6. č. No, ta razreda, mislim, sta mi najljubša.

Krik: Ali delate pri ocenjevanju razlike med dekleti in fanti?

G. Silvan: Veste, da ocenjujem tri stvari: petje, poslušanje in znanje. Razlik med spoloma ne delam, če nekdo ne zna peti, pač ne zna, lahko pa ima dobro oceno iz poslušanja in znanja.

Krik: Povejte nam kaj o našem pevskem zboru.

G. Silvan: Letos so na šoli trije pevski zbori: v najmlajšem so učenci prvega in drugega razreda, v srednjem tretjega in četrtega, najstarejši zbor pa sestavljajo učenci od petega do osmega razreda. Tu bi moralo biti največje število pevcev, a vas je v resnici najmanj. Običajno pride na vaje samo pet do osem pevcev. Vendar mislim, da radi hodijo, da so zadovoljni. Pojemo take pesmi, ki so zanimive, mogoče malo hecne, imajo zanimivo

besedilo in melodijo. So skratka primerne za to starost učencev.

Z najmlajšim zborom delamo v glavnem pesmi, ki jih je napisal Janez Bitenc, v tretjem in četrtem razredu pojemo nekatere pesmi iz svetovne literature.

V vseh zborih delamo nekaj slovenskih ljudskih pesmi, ker mislim, da velik del slovenske glasbene kulture temelji prav na ljudskem izročilu, po drugi strani pa je prav ljudska pesem obraz slovenske kulture.

Če pa danes otroci ne znajo peti slovenskih ljudskih pesmi, to pomeni, da nimajo v svojih srcih slovenske

kulture, živijo pač življenje človeka, ki nikamor ne spada, ne spada v nobeno kulturo, nekaj se uči, nekaj živi, ampak ne ve točno, kaj, ne zna se opredeliti.

Pa še nekaj o pevskih vajah. Na začetku se sprostimo, zato se kaj pogovorimo, potem imamo upevanje; z njim poskušamo izboljšati cel pevski organ. Potem se učimo pesmi: najprej nekaj novega, potem utrjujemo, upoštevamo dinamiko in poskušamo čim bolj izgovarjati, da nas poslušalci razumejo.

Včasih poskušamo tudi z instrumentalno spremljavo. Če kdo vmes pove kaj smešnega, se zasmejemo. Bolj sproščeno je kot pri pouku.

Krik: Kaj pa vaš prosti čas?

G. Silvan: Takrat precej fizično delam. Ukvarjam se s popravilom in nastajanjem novih orgel. Se pravi: pomagam pri izdelavi, jih ne delam sam, razumljivo. Veliko časa posvetim orgelski stroki, kar pomeni, da svetujem duhovnikom, župnijam, tistim, ki se zanimajo za orgle, kakšne

G L A S B A

orgle naj kupijo, kakšni registri morajo biti, kateri izdelovalci so dobri, pišem tudi članke o orglah. Delam na radiu in snemam glasbo, opravljam poklic producenta na Radiu Slovenija. Predavam organografijo. Vodim še en zbor in orglam.

In še presenečenje: ukvarjam se tudi z vinom, in to z enologijo, somiljerstvom ter prodajo vin. Ker Gorenjska ni vinorodna pokrajina, teh stvari večina izmed vas verjetno ne pozna. Na kratko: ogromno vin preizkušam, če so dobra, in tako potem lahko pridelovalcem oz. vinogradnikom in kletarjem svetujem, kako naj ravnajo z vini, da bodo ta najboljša. Veliko se ukvarjam s somiljerstvom. Se pravi, da ljudem povem, katero vino in hrana sodijo skupaj. Seveda pa vino tudi prodajam. Vinska stroke je približno tako velika umetnost kot glasba. Vino zelo spoštujem.

Krik: Kaj pa šport?

G. Silvan: Ne, športnik pa nisem.

Krik: Pogosto hodite v kino?

G. Silvan: Ne. Če pa že, so mi najljubše komedije.

Krik: Ali ste poročeni? Imate kaj otrok?

G. Silvan: Sem, otrok pa še nimam.

Krik: Imate kakšno domačo žival?

G. Silvan: Imam, psa.

Krik: Kaj ste po horoskopu?

G. Silvan: Jaz na horoskop nič ne dam. Vendar mislim, da se za vsakega kulturnega človeka spodobi, da ve, kaj je po horoskopu. Jaz sem dvojček.

Krik: Pa spet nazaj h glasbi. Vaše najljubše obdobje in skladatelj sta?

G. Silvan: Barok; od skladateljev pa Bach.

Krik: Ali vam je poleg klasične glasbe všeč še kakšna druga zvrst?

G. Silvan: Zelo so mi všeč črnske duhovne pesmi pa jazz in priredbe klasične glasbe. Tega ogromno poslušam. Pa nekaj filmske glasbe.

Krik: Kako si zamišljate svojo glasbeno kariero?

G. Silvan: Kot učitelj glasbe si kariere skoraj ne morem zamišljati. Lahko si

jo zamišljam kot zborovodja, na primer otroških zborov. Vem, da je do tega zelo, zelo dolga pot. Z otroki je treba delati že na začetku. Iz najmlajšega zbora vem, da bom čez pet, šest let dobil ven nekaj dobrih pevcev. Vem pa tudi, da jih bom čez sedem ali osem let izgubil. In vendar ostaja moj cilj: dati vam osnovno glasbeno kulturo. Z njo pa kulturo bivanja, zavedanja, da smo Ljudje.

Krik: Če bi se še enkrat rodili, bi kaj spremenili v vašem življenju?

G. Silvan: Mislim, da ne bi nič spreminjal.

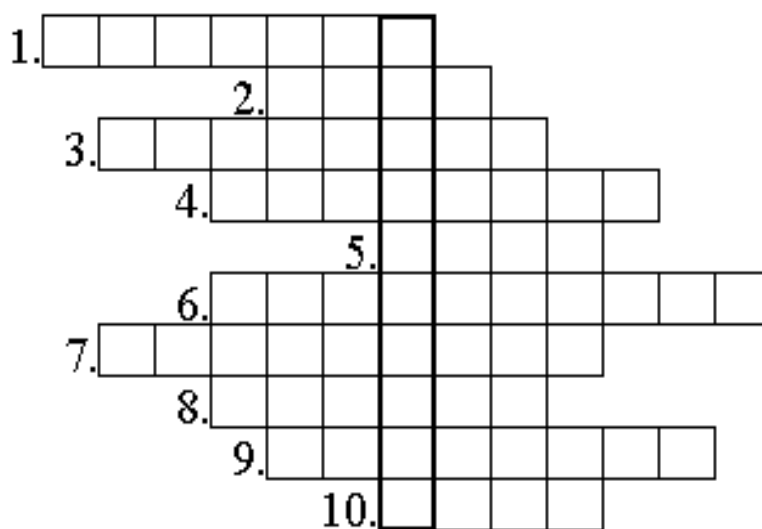
Krik: Hvala za pogovor.

G. Silvan: Hvala tudi vam.

Spraševale so Špela Kržan, Monika Bitenc in Urška Rihtaršič iz 6. č

RAZVEDRILLO

1. _____ šola Franceta Prešerna
2. _____ ni šala.
3. Ime največjega slovenskega pesnika (v roditelju).
4. _____ se brani in ples odlašuje...
5. Nadpomenka za pšenico, rž, ječmen...
6. Kdor piše za naš šolski časopis (pomanjševalnica v množini).
7. Glava naše šole.
8. Kdor se uči (mn.).
9. Kdor uči (mn.).
10. Šolski časopis na naši šoli.

Če ste pravilno rešili križanko, ste v geslu dobili rešitev, tj. ime in priimek glave naše šole.

R E K L A M E

POZOR! POZOR! OGROŽANJE 8.A RAZREDA!

Hvala, ker ste začeli brati to opozorilo.

8. A JE V NEVARNOSTI!

Ne, ne nameravam vam naštevati statističnih podatkov o "najbolj priljubljenem" (from the teachers point of view) razredu. Koliko nas je, koliko je vsota naših let pomnoženo s številom prebivalcev v matični državi SLO 4, odšteto število padlih sivih las naših učiteljev na fronti: NAUČIMO 8. A VSAJ OSNOV! NE!!!

Nameravam se PRITOŽITI!

-Na živce mi gre (in nisem edina), da smo za vse ***** (samocenzura prisotna) na šoli krivi mi. Saj nas ne zagovarjam, da smo angelčki, in tudi ne bom rekla, da kakšnih stvari resnično nismo naredili: SAMO - NISMO VSEGA KRIVI MI!

-Ne bom rekla tudi, da ja naša krivulja ocen v skladu s predpisano? Gaussovo krivuljo. Pa kaj?! S tem, da nas kar naprej primerjate z drugimi razredi in zbijate našo moralo (kar je sploh še je), niste naredili NIČESAR v dobro narodu. Kmalu se nam bo vse zagabilo in bo še ta pridne minilo veselje do šole. Možnost velika.

-Pa še to. Vsi veste, da se je v fiziki televizor nehote in nevedoč sam prekucnil na tla. Tako je povedala prisotna in prisebna učiteljica. Ampak ko je prišel g. ravnatelj stvar pogledat in dokumentirat za zavarovalnico in nas nič hudega sluteče zagledal v učilnici fizike na zasluženi malici, je najprej vprašal: "Je bil 8. a?"

Ja, lepo prosim.

Saj ne zanikam njegovega upravičenega suma, samo NISMO MI KRIVI, da TV zaradi prevelike gravitacije in premajhne sile dveh na steno prišraufanih ročic ni ustregel pogojem prvega Newtonovega zakona. Naše sožalje!

Upam, da bo ta bridka pritožba zalegla in nam omogočila zdravo in uspešno bivanje do konca šolskega leta.

Za trajno ogroženi 8. a: Daša Vervega, predsednica OS

TEST TABLETA

Se ne marate učiti?

Bi ta čas porabili za kaj drugega?

Kaj bi dali, da bi se vse te "bukle" zapisale v vašo glavo?

Odgovor je – TEST TABLETA.

Samo pojejte jo, vključite program za določen predmet in tableta bo delovala teden dni. Dobivali boste petice in uživali brez napetosti pa tudi veliko prihranili, saj komplet test tablet stane le borih 119.999,99 SIT.

Če pa pokličete v naslednjih petih minutah, vam brezplačno podarimo še zvezek in svinčnik!

Neverjetna ponudba, kajne?

Samo dvignite slušalko in pokličite telefonsko številko: 05040302010099 in paket test tablet bo na vašem domu v roku enega leta.

Nika Beton, 8. c

ČUDEŽNA KREMA

Budistično društvo Slovenije predstavlja: Lux perpetua, čudežna krema za noht na desnem mezinu. Deluje na roki in na nogi in obarva vaš noht zeleno. Zaradi delovanja novih mikrobarvnih makroodsevnihih kislobazičnih multidimenzionalnih barvil pa bo vaš noht popolnoma uničen. Neverjetno! Konec težav z lakiranjem nohtov! Pokličite zdaj in naročite čudežno kremo Lux perpetua za samo 999,9 burmanskih šilingov™.

Martin Ambrožič, 8. c